

GAZETA KRAKOWSKA

N° 51

W ŚRODĘ DNIA 27. CZERWCA 1810.

Z Warszawy d. 19. Czerwca.

W Niedzielę po wielkiej Mszy odprawionej w obecności Najjaśniejszych Królestwa Jchmość **były** pokole, a wieczorem, iak zwyczajnie **co** niedziela, zabawa u dworu.

JW. Hrabia Einsiedel, Posel Króla Jmci przy dworze Peterzburgskim, przeznaczony na Posta J. K. Mei do dworu Francuzkiego, przybył d. 16 b. m. do tuteyszey stolicy.

JW. Łubński Minister Sprawiedliwości rządyt przestać w ofierze do poczyniącego się zbioru w nowoustanowionym wydziale nauk lekarskich w Warszawie: 1. Zieńk w 8 Tomach, staraniem i własną ręką ś. p. JW. Franciszaka Bielińskiego, Pisarza Kronskego zebrany; 2. Ucho i oko ze wszytkimi zewnętrzcemi i wewnętrznymi częściami. — Za takowy dar wydział akademicki nauk lekarskich pośpiesza oświadczyć JW. Ministrowi publiczne podziękowanie. Pamięć iego z wdzięcznością umieści w aktach historycznych Instytutu.

miesiąca Maia 1810 roku.

FRYDERYK AUGUST.

Z Bożey Łaski, Król Saski, Xę Warszawski, &c. &c. &c.

W celu ulżenia i zrównania ciężaru, wynikającego z dostawki koni i podwód, tak pod rozmaite transporta wojskowe, iak na przewożenie wystanych w interesach służby wojskowej, officerow i urzędnikow wojskowych, za wniesieniem Naszego Ministra Spraw wewnętrznych, i po wysłuchaniu zdania Naszey Rady Stanu, następujące tymczasowie przepisy postanowiliśmy i stanowiąmy:

TYTUŁ I.

W takich przypadkach podwody od Obywatelów żądane być mogą.

Art. 1. Natychmiast po ogłoszeniu niniejszego dekretu, żaden z Prefektow w obwodzie swego Departamentu, ani żaden Podprefekt w obwodzie swego Powiatu, ani żaden iakiegokolwiek stopnia urzędnik cywilny, lub officyalista, nie ma używać koni podwodowych do podróży, do których albo z urzędu jest obowiązany, albo do odbywania których od wyższych władz odbierze zlecenie. Wszystkie te podróże odjazd mają być z odbywane,

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W Pałacu Naszym w Warszawie d. 22*

albo kosztem skarbowym, albo kosztem stron, albo nakoniec kosztem własnym urzędników i oficyalistów cywilnych, którzy z urzędu obowiązani są do odbywania podróży.

Art. 2. Podwody od obywateli żądane mi być mogą:

1) Pod transport efektów wojskowych, do których jedynie należą broń i sprzęty lazaretowe.

2) W czasie maszerującego oddziału wojska.

3) W przypadku transportowania pojedynczych wojskowych.

T Y T U Ł II.

O transportach wojskowych.

Art. 3. Wyjąwszy broń i sprzęty lazaretowe, wszelkie inne transporta pułkowe w czasie pokoju, końmi pułkowemi dawać się powinny.

Art. 4. Nawet co do tych transportów, staraniem wspólnym władz wojskowych i administracyjnych być powinno, ażeby dla ulgi obywatelów w dawaniu podwód, tam gdzie możność pozwala, wodą odprawiały się.

Art. 5. Ammunicye końmi artylerycznemi pościagowemi w czasie pokoju przewożone być powinny, i tylko w przypadku wojny lub nagłej potrzeby, podwody i konie obywateli do przewożenia ammunicyi użyte być mogą.

Art. 6. Kiedy cały pułk z rozkazu odmierza konsystencyą swoją, potrzebna liczba podwód do przewożenia komory umiarkowane do ciężaru komory ustanowionego wywodem słownym przez władze administracyjne i wojskowe opisanym, powinna mu być dostarczona; liczba ta jednak nie ma przechodzić dwunastu podwód.

T Y T U Ł III.

O podwodach dla maszerującego wojska.

Art. 7. Dla maszerujących oddziałów wo-

jska, mających zwyczajne wozy pułkowe, to jest: jeden wóz dla każdego batalionu lub szwadronu, i jeden dla sztabu pułku, następująca przepisnie się liczba podwód: dla każdego batalionu piechoty, lub dla pułku konnego, dwie podwody czterokonne, lub cztery parokonno, pod chorych lub konwalescentów użyte być mogą. Dla jednego szwadronu jedna podwoda czterokonna, lub dwie parokonno; dla kompanii piechoty, lub jazdy, lub też artylerji, jedna podwoda parokonna.

Art. 8. Za każdy czterokonny wóz pułkowi brakujący w momencie wyzścia jego, żądane być mogą dwie podwody czterokonne, lub cztery parokonno, oprócz powyższych podwód, pod chorych lub konwalescentów.

Art. 9. W przypadku potrzeby podwód pod wojskowe transporta, Minister Nasz wojny uwiadomić o niej powinien Ministra Spraw wewnętrznych, z wyrażeniem skąd i którego dnia wyruszyć mają, i gdzie są przeznaczone, tudzież wielkość ciężarów i potrzebne do niej ilości podwód.

Art. 10. Minister Spraw wewnętrznych odebrawszy przepisane wyżej od Ministra wojny uwiadomienie, obwieści Prefektów o potrzebie zgromadzenia podwód, i wskaże im miejsca, przez które te transporty przechodzić mają.

Art. 11. W nagłych okolicznościach, kommandujący Jenerał w kręgu wojskowym, mocen jest uwiadomić Prefektów Departamentowych o wychodzących transportach, i bez wyższego udawania się wezwąć ich o przystawienie pod transporta wojskowe potrzebnych podwód.

Art. 12. Prefekci Podprefektów, a Podprefekci Burmistrzów i Weytów, zgromadzenie podwód w miejsca wyznaczone zaleca, i

dopełnić skutku w przewiezieniu wojskowych transportów aż do miejsca swego przeznaczenia.

TYTUŁ IV.

O podwodach dla pojedynczych wojskowych.

Art. 13. Pojedynczo jadący wojskowi oficerowie i żołnierze, mają sobie dozwolone podwody w następujących przypadkach:

1) Udając się z swego korpusu do lazaretu zewnętrznego.

2) Powracając z lazaretu do swego korpusu, jeżeli stan ich zdrowia tego wymaga.

3) Przenosząc się z jednego do drugiego lazaretu.

4) Powracając z niewoli nieprzyjacielskiej, jeżeli słabe ich zdrowie tego wyciąga.

5) Będąc kaleką i wracając za dymisyą do swej gminy.

6) Zapadłszy w drodze na zdrowiu, zawsze jednak w takowym przypadku władze cywilne miejscowe zaświadczyć powinny, że podwoda jest potrzebna.

Art. 14. We wszystkich przypadkach artykuł 13 obiętych, dana będzie jedna parokonna podwoda dla dwoch oficerów, choćby mieli i służących; jedna parokonna podwoda dla czterech żołnierzy, osobna zaś podwoda dla każdego oficera lub żołnierza, w okolicznościach w powyższym artykule przepisanych, dawana być nie powinna, iak tylko w ten czas, gdyby stan zdrowia oficera lub żołnierza nagłego wymagał ratunku, a Doktor miejscowy osądził potrzebą rychłego odesłania do lazaretu.

Art. 15. Oprócz w artykułach 7. 8. 9 i 13tym wyrażoney liczby podwód, żaden dowódca pułku, batalionu lub oddziału marszerującego, ani żaden oficer i żołnierz nie ma prawa wymagać podwód; a gdyby więc ich potrzeba było, na ten czas oficer lub

kommandujący, za gotowe pieniądze podwodę taką powinien.

TYTUŁ V.

O formie pozwoleń na podwodę i kart dróżnych.

Art. 16. Względem dostawienia podwód, Minister Nasz wojny przepisze jednolitą formę kart dróżnych, i te w języku Polskim wydrukowane, rozessle w przyzwoitej liczbie egzemplarzy władzom wojskowym i cywilnym, które do wydawania takowych kart będą upoważnione.

Art. 17. Minister Nasz Wojny uwiadomi wszystkie władze cywilne i wojskowe, kogo i gdzie upoważnił do wydawania i podpisywania pozwolenia na podwodę, i kart dróżnych.

Art. 18. Każdy pułk lub oddział, każdy oficer lub żołnierz, chcący mieć podwody, w takową kartę drożną, wydaną przez właściwą władzę, od Naszego Ministra Wojny do tego upoważnioną, opatrzoną być powinien.

Art. 19. W karcie drożney przepisany ma być trakt dla otrzymującego ją, i oznaczona ilość podwód i koni, na każdym stanowisku dla niego dostarczyć się mające.

TYTUŁ VI.

Urządzenia Policyjne.

Art. 20. Każdy oddział przechodzącego wojska potrzebujący podwód, i kartą drożną mający je dozwolone, winien przynajmniej na 24 godzin przed swoim przybyciem uwiadomić Burmistrza lub Wójta miejsca tego, w którym przepręg jest dozwolony, o potrzebie i ilości podwód i koni.

Art. 21. Gdy takowe poprzednio nie nastąpi uwiadomienie, przechodzący Korpus lub oddział wojska, ani przejeżdżający z kartą drożną, pojedynczo wojskowy, nie może żądać, aby mu natychmiast podwody były

dostawione, owszem korpus lub oddział wojska, jako więcey podwód potrzebujący, 24 godzin, a za kartą drożną przejeżdżający 12 godzin za dostawieniem podwód czekać jest obowiązany; wykazawszy jednak, gdyby przypadek nagłości wkarcie drożney był wyrażony.

Art. 22. Podwoda dla przechodzącego oddziału, lub dla przejeżdżających za kartami drożnymi wojskowych zamówiona, na miejscu przepręgu nie jest obowiązana dłużej czekać, jak godzin 24. Równie gdyby wojskowy zniechawszy, po upływie 24 godzin z miejsca przepręgu nie wyruszył, podwoda przez Burmistrza lub Wóytę do domu przeszedzoną być powinna, a wojskowy innej podwody wymagać nie ma prawa, i własnym kosztem poestą, lub furmana sobie niać jest obowiązany, w tym jednak przypadku Burmistrz lub Wóyt wywod słowny przy świadkach zrobić jest obowiązany.

Art. 23. Podwody pod transporta wojskowe tak mają być co do czasu regulowane, ażeby na próżno po stacyach stając czasu nie traciły; lecz gdy przewożenie ich od stacyi do stacyi, wielu okolicznościom podlegać musi, nie można zatem artykułu 22 co do tego przypadku zastosować.

Art. 24. Nie mogą także podlegać surowości artykuł 22gim przepisanej, oddziały marszerującego wojska, lub za kartami przejeżdżający wojskowi, jeżeli swe przybycie na stacyi przepręgowej spóźnią z powodu trudnej przeprawy, złych dróg i tem podobnych nieprzewidzianych przypadków, w takim razie, choćby po 24 upłynionych godzinach, podwody oznaczone w miejscach przepręgu przez Burmistrza lub Wóytę dane być powinny.

Art. 25. Podwody z transportem lub wojskowemi idące, nigdzie na stacyi przepręgowej zależdzać nie powinny, jak przed dom

urzędnika miejscowego.

Art. 26. Burmistrze, Woyci lub Komisarze podwodowi, nie pędzey jak za okazaniem pozwolenia na podwodę, lub karty drożney, przez właściwą władzę wydanej, dostarczyć winni są podwodę pod transport efektów wojskowych dla oddziałów marszerujących wojska, i dla pojedynczo idących wojskowych.

Art. 27. Na stanowiskach, gdzie jest Komendant wojskowy, podwody dopóty wydane nie będą, dopóki karta drożna nie będzie, wiszowana, i przez niego lub inną władzę, przez Naszego Ministra Woyny do tego upoważnioną, sprawdzoną, i stosownie do okoliczności poprawioną i odnienioną.

Art. 28. Również officer konwojujący transport, dopóty z transportem z miejsca przepręgu wyruszyć nie może, dopóki po odebraniu pod swój dozór podwód i koni nie da z własnoręcznym podpisem zaświadczenia Burmistrzowi lub Woytowi, kiedy i wiele podwód i koni, pod jaki transport i na wiele mil dostawił.

Art. 29. Burmistrz lub Wóyt otrzymawszy takowe od officer'a zaświadczenie, winien jest także swe zaświadczenie z swoim podpisem wydać tym mieszkańcom, którzy do odbycia tej drgi są zżyci; z wyrażeniem ilości podwód, koni i mil podróży; dać także oddzielne zaświadczenie konwojującemu transport officer'owi z wyrażeniem kiedy i jak wiele mu podwód i koni dostawił.

Art. 30. Nie mający od Naszego Ministra Woyny upoważnienia do wydawania pozwolenia na podwodę i kart drożnych, a wydających one, nietylko przymuszony będzie zapłacić nakazane konie podług taryfy pocztowej, do kassy wojennej, i na rzecz kassy respective Powiatu, który konie dostawił, i do

dyspozycyi Rady tego Powiatu, ale nadto, jako nieposłuszny prawu, ukarany, i przez rozkaz dzienny do wiadomości publicznej podany będzie.

Art. 31. Takowejże karze podlegają wszyscy npowierzni do wydawania kart drożnych, którzyby wydawali pozwolenie na podwodę, i kartę drożną tym, którzy prawa do niej nie mają, albo wyznaczili większą ilość podwód i koni dla wojska maszerującego, niżeli niniejszym dekretem jest дозволено; równie jak wojskowi, wymagający większej liczby podwód i koni, niżeli w karcie drożnej est przepisano.

Art. 32. Kto by śmiał fałszować kartę drożną, albowież żadney nie mając, gwałtownie lub sam władnie wymagał podwód, ten do najbliższej władzy wojskowej ma być niezwłocznie doniesiony, a tej obowiązkiem będzie zaraportować komendzie wyższej która wykreślającego pod sąd wojenny oddać każe.

Art. 33. Gdyby mający prawo do podwojdy, przykreść jaką Burmistrzowi, Woytowi, lub ekspedytorowi podwód, znakami urzędowemu właściwemu ozdobionemu wyrządził, tak wy ma być do najbliższego Jeźdźcy komenderującego doniesiony, i do najsurowszej niezwłocznie pociągnięty odpowiedzialności.

Art. 34. Officerowie konwojujący transporta i mający kartę drożną, nie mają i nie powinni samowolnie zabierać podwód i koni po wsiach i miastach, przez które przejeżdżają; i w tych tylko miejscach mają prawo u Burmistrza lub Wójty rekwirować podwodę i konie, w których stanowiska dla nich są przeznaczone.

Art. 35. Gdyby atoli, i to przy transportie tylko, koń lub wół zupełnie upadł albo uflał, albo wóz przez zepsucie stał się nieada-

tnym do dalszej podróży, w takim przypadku officer konwojujący transport, ma prawo w pobliskich wsiach wezwać pomocy, która mu odmowiona być nie może, z obowiązkiem jednak wydania przez niego zaświadczenia, z jakich powodów, i w jakiej ilości ta pomoc nastąpiła, by potem w kolei dostawiania podwód takowa przysługa potrąconą była.

Art. 36. W przypadku dopuszczenia się gwałtu przez wojskowych przy zabieraniu podwód, najbliższy jakiegokolwiek rangi komendant, jak tylko o tym uwiadomionym zostanie, spieszną pomoc skarżącemu pod własną odpowiedzialnością dać powinien.

Art. 37. Gdyby Burmistrz, lub Woyt, od czasu awizacyi, najdalej w godzin 24 mającym kartę drożną, podwód nie przystawił, przejeżdżający za spisaniem wywodem słownym przy świadkach, mają prawo na koszt Burmistrza, lub Wójty, wziąć expapocztę, lub nająć furmana, a Burmistrz lub Woyt do powrocenia tych kosztów zgłoszonym będzie, z wolnym poszukiwaniem zwrotu opłaty na tych, którzyby byli prawdziwą zawodu przyezyrą.

Art. 38. Gdzie w okolicy którejś nieznajdują się, tam parowolowa podwoda za parokonną rachowana być musi.

Art. 39. Ażeby podwojdy zbyt ciężarem przeładowanymi nie były, co jak najsurowiej zakazuje się, stanowią: iż więcej na jedną podwodę parokonną lub wołową, jak 6 cetrarow ładować nie wolno, albo też na taką podwodę więcej jak 4 ludzi, oprócz woźnicy siadać nie może.

Art. 40. Również, ażeby przez zbyt wielki pośpiech w podróży konie lub woły właścicielow nie były zgnębionymi, stanowi się: iż w czasie dobrej drogi podwoda konna nie więcej jak milę przez półtorej godziny, a podwoda wołowa nie więcej jak jedną milę na godzin

dwie niechać powinny; w czasie zaś zły drogi przeciąg czasu przedłużonym być musi.

Art. 41. Gdyby z powodu sbytecznego przeladowania, lub przynaglenia koni lub wołów do prędkiej podróży, koń lub wół w drodze zdesznąć miał, iadący takową podwodą wynagrodzenia (właścicielowi szkody) są obowiązani; dla czego wywod słowny na pierwszej stacyi zrobiony, do właściwej władzy, pod którą sółtaie przeleżdzający, odesłany być powinien, końcem uzyskania dla uszkodzonego słuszney bonifikacyi.

Art. 42. Żadna podwoda daley iak od iedney do drugiej stacyi brana być nie ma; stacya zaś iedna od drogiey niemniej nad mil dwie, i niewięcey nad mil pięć rachowaną być powinna.

Art. 43. Nie wolno iest iadącemu podwodą zbyszć z drogi, tylko są iechać powinien, która iest zwyczajną od stacyi do stacyi i karą drożną przepisana.

Art. 44. Nie wolno iest iakże iadącemu podwodą po drodze czynić wstępów, i dla swych zabaw lub swych interesów zatrzymać podwody.

Art. 45. Zaleca się iak naysurowiey wszystkim podwodami iadącym, przyzwoite z ludźmi powożąceni obchodzenie się. Wszelka skarga w tey mierze zaniefiona i udowodniona, do ścisley winnego pociągnie odpowiedzialności. Nawzajem Burmistrz, Woyt, expedyent podwodowy, lub powożący, gdyby uchybił woyskowemu, przez zwierzchność swoię surowo ukaranym być ma.

TYTUŁ VII.

Przepisy ogólne.

Art. 46. Końcem zrównania ciężarów w departamentach, każda Rada departamentowa ma niezwłocznie się zatrudnić ustanowieniem zasad, podług których w departamencie ciężar

ten ma być rozłożony.

Art. 47. Rady Powiatowe, muniypalne, mieyskie i wieyskie, stosownie do zasad przez Rady departamentowe ustanowionych, rozłożą ciężar podwod na gminy i indywidus.

Art. 48. Prefekci i Podprefekci dopilnują tego, sby Burmistrze, Woyci i Kommissarze podwodowi, dostarczali podwody podług zasad przez Rady departament: uchwalonych.

Uskutecznienie tey Naszey Woli Ministrom Naszym spraw wewnętrznych i Woyny zalecamy.

(Podp.) *Fryderyk August.*
przez Króla.

(L.S.) *Minister Sekretarz Stanu*
Zgodno z Oryg: *Stanisław Breza.*
Felix Eubiński, *Zgodno z oryginałem:*
Minister Spraw: *Minister Sekr. Stanu.*

(L.S.) *Stanisław Breza.*
Antoni Joneman Sek. Jen.
Z Paryża d. 8. Czerwca.

Wczoray o godzinie II przed południem przybyli Najjaśnieysi Cesarstwo z St. Cloud do Paryża.

Xążę Otrantu, nowy rządca Rzymu, otrzymał tytuł ministra stanu i za 8 dni uda się na miejsce swego urzędowania.

Dwor Cesarzski w Hiszpanii utrzymany iest ciągle w zupełności; niedawno umarły z tego dworu dwie osoby i zaraz inne na ich miejsce postano.

Pogłoski, które o córce Lucyana Bonaparte rozpuszczono, nie potwierdziły się. Poiechala ona na powrot do swego oycy do Rzymu.

Zapewniali, że Cesarz kupił grunt między gossicem Rocher i ogrodem Tiwoli, który ma być na wielki park dla Cesarzowej zamieniony.

Wczoraj miane tu były i po wszystkich liceach państwa przez profesorów wymowy łacińskiej mowy z powodu zasług Najjaśniejszych Cesarstwa.

W niedzielę d. 10 b. m. będzie uczta, którą miało dać dla Najjaśniejszych Cesarstwa; d. 14 uczta u Xżny Pauliny; d. 17 uczta w szkole wojskowej; d. 21 uczta u ministra wojny.

Wczoraj odprawił J. C. K. Mość nad tutejszymi wojskami, a między innymi nad piękną dywizją kirasjerów Jenerała d'Espagne. Nadzwyczaj wielka liczba ludzi zgromadziła się na placu Karuzelu. Wszystkie okna galeryi, muzeum i pobliskich domów wypełnione były widzami. Pod czas tej parady towarzyszył Król Welfalski konno Cesarzowi. Oba jeździeli pomiędzy wszystkimi szeregami piechoty, potem jazdy, pomiędzy którą znajdowali się także utani Polscy. Wszystkie wojska przeciągnęły około J. C. K. Mei. Cesarzowa i W. Xżę Wirzburksi, iey strzy, przypatrywali się pięknemu temu widowiskowi z okna pałacu Tuilleries. Po wojskowej paradzie nastąpiła audyencya dyplomatyczna, na której znajdowali się także Xżę Alexander Kurakin, wewnętrzny minister Rosłyyski, Duński minister stanu Rosenkranz, &c. Potem pojechali Najjaś. Cesarstwo do ogrodu roślinnego, stamtąd do muzeum; wszędzie byli od ludu radosnymi okrzykami przyzywani. Dziś w wieczor pojechali na powrót do St. Cloud.

Mowia, że Cesarzsko - Austriacki Minister stanu, Hrabia Metternich, za kilka dni uda się na powrót do Wiednia.

W Breście spuszczone d. 21 Maja piękny nowy liniowy okręt Nestor z warsztatu.

W Antwerpii liczba robotników w wojskowym warsztacie ma być do 4000 pomno-

żona. Uchwała senatu, pod d. 5 b. m. stanowi: wyspy Walchern, Südbeweland, Nordbeveland, Schouwen i Tholen, które artykułem 3 uchwały senatu pod d. 24 Kwietnia r. b. do departamentu obu Nettow przyłączone zostały, składać mają osobny departament pod nazwiskiem: Departament ujścia Skaldy, który wysła 2 deputowanych do ciała prawodawczego. Departament obu Nettow wysła zamiast 5 tylko 4 deputowanych. Departament ujścia Skaldy należy do Cesarzkiego sądu w Brukseli.

Nowy Minister policyi, Xżę Rovigo, rozpoczął już swoje urzędowanie.

W. Xżę Wirzburksi, oglądał niedawno wielkiego Słonia, który Organmistrz Beaudon zrobił. Szatuny ten słon składa się z 4800 sztuk; i e i piie, bierze od każdego co mu poda, i nosem swoim czyni poruszenia jak słon naturalny. Na jego grzbiecie siedzi 3 Indyjczyków, &c.

Z Bajony d. 30. Maja.

Onegdaj oznajmiono tu w dziennym rozkazie Jenerała i Senatora, Hrabiego Hedouville, dowodzący innej dywizji wojskowej, że 60 Hiszpańskich rabusiów w nocy na 13 b. m. wpadło z dolin Nawerry do Lareau i pracowali tam kowala. Porucznik z 13 ludźmi gwardyi narodowej pośpieszył natychmiast w to miejsce i ścigał rabusiów aż do lasu, gdzie po kwadransowej walce rozproszył ich, odbił im 6 mułow z zabranymi rzeczami i zabrał 4 karabiny. Jenerał Hedouville oświadczył officerowi i gwardyjakom swoje ukontentowanie i w nagrodę rozdał pomiędzy nich 500 fr.

Z Madrytu d. 14. Maja.

Wczoraj przybył Najjaśniejszy Król do tutejszej stolicy bez żadnej okazałości,

gdyż nie przyjął uroczystości, które na jego rzędników.

przybycie czynić chciano.

D. 7 b.m. spalono tu snawa za 4 milio-

ny 83,497 realow papierow rządowych za sprzedane dobra narodowe.

Z Neapolu d. 24. Maja.

Mniemają, że oddalenie naszego Monarchy z stolicy długo trwać będzie. W Kalabrii zakładają lazarety i wybierają nad brzegami wiele maytkow dla osadzenia przewozowych statkow.

Ekspedra Francuska z 2 liniowych okrętow i 6 fregat złożona, pokazała się w wodach Otrantu. (Stąd zapewne wszczęła się pogłoska o wywieściu całej floty Tuleńskiej.)

Z Korfju d. 7. Maja.

P. Lesleps, znany z podróży około świata z P. Lapeyrouse, który odesłał go ładem z Ochocka, mianowany jest Cesarским kommissarzem przy wyspach Jońskich. D. 1 na posiedzeniu naszego senatu instalowany został, przyezem miał mowę, w której ostrzegał mieszkańców, aby nie dali się łudzić podstępom Anglikow, zaprzestali wszelkiego z nimi handlu, a w przypadku napaści dopomagali obrony wojsku Francuzkiemu. Wywóz zboża z naszej wyspy poczytany jest za zbrodnią.

Z Sztokolmu d. 4. Czerwca.

Słychać, iż stany państwa zwołane zostaną w Lipcu. Król, który po zmartwieniu z powodu śmierci Następcy tronu aże może jeszcze przyysdź do siebie, pojechał z Królową do zamku Haga, gdzie przez lato mieszkać będzie. Stany państwa wyznaczyły dla Królowej, jeżeli Króla przeżyje, 60,000 talarow rocznego dochodu i pałac. W kościelnych modłach ma zaraz po modlitwie za dom Królewski następować, jak dawniej modlitwa za lud Szwedzki, a potem dopiero za u-

Do Pomeranii pobiegł stąd goniec z rozkazem, aby wszystkie nadeszłe lub nadejść mogące osadowe towary zasekwestrowane były. Z portow Szwedzkich nie wolno także posesłać osadowych towarow do Pomeranii.

Od brzegow Menu d. 10. Czerwca.

Mowią, że Pirmont zaszczycony zostanie tego lata obecnością Najjaś. Króla Westfalskiego.

W Londyńskim muzeum widzieć teraz można oryginał Angielskiej karty wolności (Magna Charta) który od dawna miano zagubiony i przypadkiem tylko wynaleziony został. P. Robert Cotton, założyciel wielkiej biblioteki jego nazwisko noszącej, przyszedł pewnego dnia do swego krawca, który zabierał się do porznięcia na miary wielkiego pargaminu zapisanego, u którego wisiaty pieczęcie. Uderzyło to pismo P. Cotton, i zadziwił się znajdując w nim oryginał uroczystego aktu, na którym zasadzają się ustawy i wolność Anglii. Kupił zaraz pargamin od krawca, który nie znając się na nim dał mu go tanio.

Xzę Thurn i Taxis jedzie do Paryża.

Bawarya ustępuje Wirtembergowi 170,000 ludności.

Basza Bośni obowiązał się, podług pism publicznych, za zgwałcenie granic Illiryskich zapłacić 40,000 czerw. zł. lub w tej wartości dostawić wołów wojsku Francuzkiemu.

Z Berlina d. 19. Czerwca.

Pokazanie się Anglikow na morzu Byltyckim wskazało potrzebę osadzenia brzegow; postano zatem i k nad brzegi Pomorskie, jako i Pruskie konną artylerją, piechotę i jazdę, ażeby odeprzeć Anglikow, jeżeliby lądować chcieli.